

[Kirsten Jacobsen.]

abort. Det ville være både billigere og meget enklere.

Jeg vil i udvalget gerne se nogle flere oplysninger om, hvorfor kristeligt folkeparti mener, forslaget er så nødvendigt. Jeg tror ikke på nødvendigheden; jeg tror, vi har en tilstrækkelig lov.

Mette Madsen (V):

På venstres vegne kan jeg sige, at vi ligesom justitsministeren er positivt indstillet over for, at en kvinde, der ønsker abort, bliver rådgivet både medicinsk og socialt. Ifølge loven af 1973 om svangerskabsafbrydelse § 8, stk. 3, er den lægelige vejledning obligatorisk, og vi finder det absolut nødvendigt, at en abortsøgende kvinde får oplysning om indgrebets beskaffenhed og direkte følger samt om den risiko, der må antages at være forbundet med indgrebet. Det står ikke i loven udtrykkeligt, at det kun er de fysiske, men ikke de psykiske følger, der skal orienteres om. Det er sikkert forskelligt fra læge til læge, hvor omfattende orientering der gives — ud over den, der skal gives efter den blanket, der bruges ved rådgivningen, og som underskrives af kvinden. Vi kan i udvalget se på disse blanketter og se på, om de muligvis bør ændres på et eller flere punkter. Den sociale vejledning, som i øjeblikket er en mulighed, men ikke en tvang, gives af mødrehjælpen, indtil bistandsloven træder i kraft, og derefter skal den gives på det stedlige sociale center.

Vi finder, det er vigtigt, at den gravide kvinde, der måske står i en paniksituation ved konstatering af en uønsket graviditet, får kendskab til den støtte, hun kan få under og efter svangerskabet. Det kan give hende mulighed for at indstille sig på den nye situation, og det kan måske også stille hende stærkere over for eventuel pression fra pårørende. Jeg er som sagt positiv over for såvel social som medicinsk vejledning og vil gerne på ny drøfte det i retsudvalget. Der kunne måske findes andre løsninger end den, kristeligt folkeparti her foreslår, f. eks. at lægen udleverer en pjece, der oplyser om alle de sociale støttetilbud.

Jeg er betænkelig ved, at der foreslås en slags betænkningstid med påfølgende fornyet rådgivning. Under udvalgsarbejdet sidste år blev det fra lægelig side stærkt

betonet, at risikoen for komplikationer ved indgrebet som f. eks. sterilitet stiger for hver dag, man kommer hen i svangerskabet.

Barnefaderens mulighed for at deltage i rådgivningen vil det sikkert være overflødig at lovgive om. Jeg tror ikke, at man nogen sinde hverken hos lægen eller mødrehjælpen har afvist at have den vordende far — eller mormor måske — med ved samrådet.

Lone Dybkjær (RV):

Det ser ud til at være kvindedag i dag, bortset fra en enkelt undtagelse, men det er måske heller ikke helt urimeligt i betragtning af sagens karakter.

Kristeligt folkepartis lovforslag går jo ud på, at den nuværende lov om svangerskabsafbrydelse ændres på i det væsentlige to punkter, nemlig at anmodning om svangerskabsafbrydelse skal fremsættes over for mødrehjælpen og ikke som i dag til en læge eller mødrehjælpsinstitution, og at man skal indføre tvungen rådgivning i stedet for som i dag, hvor en læge orienterer om, at rådgivning og hjælp til svangerskabets gennemførelse eksisterer.

Jeg skal på den radikale gruppes vegne henvise til de bemærkninger, fru Else-Merete Ross fremførte på gruppens vegne ved anden behandling af lov om svangerskabsafbrydelse den 22. maj 1973, altså for mindre end et år siden. Det er jo ikke så lang tid siden, knap et år, men man kan selvfølgelig specielt med hensyn til tingets sammensætning sige, at der er sket en hel del. Den radikale gruppe har altså ikke ændret holdning på dette punkt. Vi føler ikke, loven har virket i så lang tid, at den på nuværende tidspunkt bør ændres, og heller ikke, at der er kommet nye alarmerende resultater frem.

Specielt skal jeg i øvrigt med hensyn til rådgivningen henvise til Else Merete Ross' bemærkninger om, at lægen, såfremt det er personlige, økonomiske eller sociale vanskeligheder, der er årsag til abortønsket, omgående skal henvise kvinden til mødrehjælpen. Dette står i svangerskabshygiejnelovens § 4.

Derimod vil jeg gerne spørge justitsministeren, hvordan det går med justitsministerens overvejelser om lovændring vedrørende spørgsmålet om selve svangerskabsafbrydelsen, om man således kan tænke sig, at den bliver udført ambulantly. Jeg henviser her til